

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Distinct. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

est. Illud vero quod Esaias ait, per verba Dionysij determinant dicentes: Hi spiritus qui mittuntur, percipiunt horum vocabulum, quorum gerunt officium. Vnde dicunt illum angelum, qui missus est ad Esaiam ut mundaret & incenderet labia Prophetarum, fuisse de ordine inferiorum. Sed ideo dicitur est fore de Seraphin, quia veniebat incendere, & consumere delicta Esiae.

QVOD QVAE QVE A NIMA HABET
angelum bonum ad sui custodiam delegatum, & malum ad exercitium.

DISTINCT. XI.

A

Illud quoque sciendum est, quod angeli boni deputati sunt ad custodiam hominum, ita ut quisque electorum habeat angelum ad sui profectum Tom. 9. Cōsideratque custodiam specialiter delegatum. Vnde in ment. ad 18. Euangelio veritas à pusillorū scandalo prohibens cap. ad locū ait. Angeli eorum semper vident faciem patris. quia angelī Angelos dicit eorum esse, quibus ad custodiam eorum. deputati sunt. Super quem locum Hieron. tradit, vnam quamque animam ab exordio nativitatis habere angelum ad sui custodiam deputatum, inquiens ita: Magna dignitas animarum est, ut viā quæque habeat ab ortu nativitatis in custodiam sui angelū delegatum. Greg. quoque dicit: Quod quisque bonū angelū sibi ad custodiam deputatum, & unum malum ad exercitium habet. Cum n. omnes angelī boni nostrū bonum velint, cōmuniterque aluti omnīū studeat, ille tamē qui deputatus est alicui ad custodiā, eū specialiter hortatur ad bonū: sicut legitur de angelo Thobiz, & de angelo Petri in actib⁹ Apostolorum. Similiter & mali angelici cum desiderent malum hominem, magis tamē hominem ad malum incitat, & ad nocendū fortius instat ille, qui ad exercitium eius deputatus est. Utrum singulis hominibus singuli angeli, an pluribus deputatus sit unus.

Thob. 5. d. 6.

G. s. a.

Hugo de S.
Viñore lib.
sententiārū

B

SOLET

Y

Arguit
quod non.

Solet autem quæri: Verum singuli angelis singularibus an unus pluribus ad custodiæ vel exercitium deputatus sit: Sed cum electi tot sint, quot & boni angeli sunt, plures constat est omnes simul bonos & malos homines quam boni angeli sint: Et cum tot sint electi, quot angeliboni, & angeliboni plures sint quam mali, pluresque sint homines mali quam boni: non est ambigendum plures esse bonos homines quam sint mali angeli: & plures esse malos homines, quam sint mali angeli vel boni angeli.

*Confirmat vnum angelum pluribus hominibus deputari
sive simul, sive temporibus diuersis.*

Ideoque dici oportet, vnum eundemq; angelum bonum vel malum, pluribus hominibus deputari ad custodiæ vel exercitium, sive eodem tempore, sive diuersis temporibus. Ideo autem dicimus eodem tempore vel diuersis temporibus, quia videtur quibusdâ quod omnes homines qui sunt simul in aliquo tempore, singuli singulos angelos habere possint, bonos vel malos: quia licet maior sit numerus hominum, computatis in vnum omnibus qui fuerunt, & sunt, & futuri sunt, quam angelorum: tamen quia homines decedentibus hominibus succedunt: & ideo nunq; simul sunt in hac vita, angelii vero nunquam decedunt sed simul omnes sunt: ideo esse potest, ut singuli hominum dum in hac vita sunt, singulos habeant angelos bonos vel malos ad sui custodiæ vel exercitium destinatos. Cæterum sive ita sit, sive non est dubitadû vñu quæq; habere angelū libi deputatū, sive plurib⁹ simul destinatus sit, sive vñ singulariter. Nec est miradū vñu angelū pluribus hominib⁹ ad custodiæ deputari, cum vni homini plurimum custodia deputetur, ita ut eorum quisque suum dicatur habere Dominum, vel Episcopum, vel Abbatem,

Vtrum

Vtrum angelii proficiant in merito vel in præmio vsque ad iudicium.

D

Præterea illud considerari oportet. Vtrum an- Quibusdam
geli boni in præmio vel in merito proficiant vsq; videtur
adiudicium. Quod in meritis proficiant, atque quod profi-
quotidiè magis ac magis mereantur, quibusdam ciunt in v-
troque.
videtur, ex eo quia quotidiè hominum utilitati-
bus inseruiunt, eorumque profectibus student.
Quibus etiam nihilominus videtur quod & in præ-
mio proficiant, scilicet in cognitione & dilectio-
ne Dei. Licet enim (ut aiunt) in confirmatio-
ne beatitudinem acceperint æternam, atq; perse-
stam, augetur tamen quotidiè eorum beatitudo,
quia magis ac magis diligunt atq; cognoscunt: &
est eorum charitas (qua Deum & nos diligunt)
& meritum & præmium. Meritum, quia peream,
& obsequia ex ea nobis impensa merentur, & in
beatitudine proficiunt: & ipsa eadem est præ-
mium, quia ea beati sunt.

Authoritaribus confirmant, quod dicunt. E

Et quod angelii proficiant in cognitione, ac per Esa. 63. 6.
hoc in beatitudine, testimoniiis sanctorū confir-
mant. Dicit n. Esaias ex persona angelorū Christi
ascendētis magnificentiam admirantium: Quis est
iste qui venit de Edō, tinctis vestibus de Bosra? Et Psalm. 23.
in Ps. Quis est iste rex gloriae? Ex quib. apparet, quod
mysteriu verbi incarnati pleni cognoverunt an-
geli post impletionem quod ante. Et sicut in cognitiōe
hui⁹ mysteri⁹ pfecerunt, ita dicunt eos in Deitatis
cognitiōe pficere. Quod autē in huiusmodi my-
sterii cognitiōe pfecerint, euidēter docet Apost. Ephes. 3. 6.
dicēs. Quę sit dispēsatio sacramēti abscōditiā secu- Intro. 9. Hier.
lis in Deo, vt innotescat multiformis sapiētia Dei in com-
per Ecclesiā principibus & potestatibus in cæle- ment. ad id
stibus. Super quem locū dicit Hier. Angel. digni- cap. 3. Quae
rates præfatū mysteriū ad purū non intellexisse, tio mysteriū
donec cōplēta est passio Christi & Apost. prædica. abscōdit-
tio p̄ gentes dilatata. Y 2 Quod

Quod in hac sententiā videtur August. aduersari Hieron.

*Aug. 19. non
longe à prin-
cipio tom 3.
super Gen.
li. 5. c. 19.
Ibidem in-
ferius.*

His autem videtur contradicere Aug. super eundem locum epistolę dicens: Non lacuit angelorum mysterium regni cœlorum, quod opportuno tempore reuelatum est pro salute nostra. Illis ergo seculis immotuit supra memoratū mysteriū: quia omnis creatura non antē secula, sed à seculis est. Attende Lector, quia videntur dissentire in hac sententia illustres doctores. Ideoque ut omnis in pugnatiā de medio tollatur, prædicta verba Hay per ep. Pauli monem sequentes ita determinemus, ut illis angelis, qui maioris dignitatis sunt, & per quorum ministerium illa nunciata sunt, ex parte cognitae seculis fuisse, utpote familiariibus & nuncijs. Illi vero, qui minoris dignitatis sunt, incognita extitisse dicamus, usquequo impleta sunt, & per Ecclesiam prædicata: & tunc ab omnib⁹ angelis perfectè fuerunt cognita. Constat itaque omnes angelos in cognitione diuinorum mysteriorum secundum processum temporis profecisse. Vnde non incongruenter ipsi ijdem dicunt, angelorum scientiam ac beatitudinem augeri usque ad futuram consummationem, quando in scientia ac beatitudine ita perfectissimi erunt, ut nec augeatur amplius nec minuatur.

Aliorum opinio, qui dicunt angelos in quibusdam predicatorum non profecisse.

Alii autem dicunt, angelos in confirmatione tanta Deitatis dilectione atque notitia fuisse præditos, ut in his vterius nō profecerint nec profecturi sint. Profecerunt tamen in scientia rerū exteriorum, sicut in cognitione sacramenti incarnationis & huiusmodi, sed non in contemplatione Deitatis: quia Trinitatē in unitate, atq; unitatē in Trinitate nō plen⁹ intelligunt siue intellecturi sunt, quia ab ipsa confirmatione perceperunt. Ita etiam dicunt eos in charitate non profecisse post confirmationem.

qui
cūt
vim
toru
tun
pro
eru
steā
cun
que

Q
auth
mo
qua
aoge
re ne
quo
Vbi
nih
de h
rem
nita
PO
ge

H
f
run
re.
dit
Eta
cre

qui

quia eorum charitas postea non est aucta: & sic dicunt non profecisse in meritis, sed hoc quantum ad vim merendi, non quantum ad numerum meritorum. Plura enim bona fecerunt postea, quæ tunc non fecerant: sed eorum charitas ex qua illa processerunt, non est aucta, ex qua tantum meruerunt antequam ista adderentur, quantum postea his adiectis. Illud vero quod alij superius dicunt, probabilius videtur, scilicet quod angeli usque ad iudicium in scientia & alijs proficiant.

Quædam authoritates videntur obuiare probabiliori sententiae.

H

Quibus tamen videntur obuiare quorundam authoritatum verba. Ait enim Isidorus de summo bono, Angeli in verbo Dei omnia sciunt ante quam hiant: sed nec omnes, nec omnia perfectè. angelos scire dixit, & ideo eos in scientia proficer non remouit. Greg. in l. dialogor. ait: Quid est, quod ibi nesciant, Vbi scientem omnia sciunt? Vbi videtur dicere, quod omnia sciant angeli, & nihil sit quod nesciant. Sed accipendum est hoc de his, quorum cognitio beatum facit cognitorem: ut sunt ea quæ ad mysterium Trinitatis & unitatis pertinent.

POST CONSIDERATIONEM DE ANGELIS HABITAM, agitur de aliarum rerum creatione, & præcipue de operum sex dierum distinctione.

DISTINCT. XII.

A

Hæc de angelicæ naturæ conditione dicta sufficiant. Nunc supereft de aliarum quoque rerum distinctione, nonnulla in medium proferre. Cum Deus in sapientia sua angelicos condidit spir. alia etiam creauit, sicut ostendit supradicta scriptura Gen. quæ dicit. In principio Deum in fine, creasse cælum, i. angelos, & terram, scil. materiam

*Aug. c. 5. l. 1.**de Gen. con-**tra Manich.*

Y 3

quatuor